

ATM

de vernieuwde toezichtaanpak

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

Inhoud

Disclaimer: Aan deze toezichtbrochure kunnen geen rechten worden ontleend.

Deze toezichtbrochure komt voorts niet in de plaats van de toepasselijke wet- en regelgeving en geldt evenmin als beleid van DNB.

1 Inleiding

DNB introduceert een vernieuwde toezichtaanpak. Hiermee willen we nog meer dan voorheen de beschikbare toezichtcapaciteit inzetten waar de grootste prudentiële en integriteitsrisico's worden gesignaleerd. De intensiteit van ons toezicht neemt toe naarmate de negatieve impact van deze risico's op het vertrouwen groter is. De vernieuwde toezichtaanpak is meer dan voorheen datagedreven en gericht op een grotere uniformiteit in het toezicht.

Het toezicht van DNB wordt ook dynamischer. Met de nieuwe toezichtaanpak wil DNB sneller inspelen op ontwikkelingen in het risicoprofiel van de instellingen. Dit betekent dat we meer dan voorheen de mogelijkheid open houden om gedurende het jaar wijzingen aan te brengen in de toezichtactiviteiten voor een instelling, bijvoorbeeld als wijzigingen in risicoscores daartoe aanleiding geven.

Deze brochure beschrijft de hoofdlijnen van de vernieuwde aanpak. Hoe werkt het, en hoe zal het bijdragen aan effectief toezicht? De brochure beoogt transparantie te verschaffen naar het onder toezicht staande veld en andere belanghebbenden.

2 Uitgangspunten toezicht

Toezichtcapaciteit en -expertise is schaars. Daarom moeten er keuzes worden gemaakt. Wij doen dit door de toezichtcapaciteit risicogebaseerd in te zetten. Dit betekent dat de toezichtcapaciteit wordt ingezet daar waar de grootste prudentiële en integriteitsrisico's worden gesignaleerd. De intensiteit van het toezicht neemt toe naarmate de negatieve impact van deze risico's op het vertrouwen groter is.

We hanteren in ons toezicht het *outside in*-principe voor de risicoprioriteitsstelling, waarbij de ontwikkelingen in de buitenwereld het startpunt vormen. Om prioriteiten te bepalen, worden eerst de risico's van onder toezicht staande instellingen bepaald. Hierbij wordt tevens een koppeling gelegd met macroprudentiële ontwikkelingen en risico's die impact kunnen hebben op de sector (macromicro-koppeling). Vervolgens worden de risico's bottom-up omgezet naar prioriteiten voor de toezichthouders voor de komende periode, waaruit tevens de toezichtplannen voortvloeien.

Bij de uitvoering van onze toezichtstaken is proportionaliteit een belangrijk uitgangspunt. De inzet van de toezichtcapaciteit is hoger naarmate de omvang, maar ook de complexiteit en de risico's, die een instelling of de financiële sector als geheel loopt, groter zijn. Proportionaliteit kan tot eenvoudigere toezichtpraktijk voor kleinere of minder complexe instellingen leiden, maar het toezicht is daarmee niet minder streng.

De toezichtmethode werkt, waar mogelijk, datagedreven en geautomatiseerd om zo doelmatig en uniform toezicht te kunnen houden. Door te werken met automatische scores, en het afdwingen van onderbouwing bij afwijken van deze automatische scores, is het toezicht consistent en zijn onderlinge vergelijkingen mogelijk. De automatisering maakt het bovendien mogelijk om individueel toezicht te houden op instellingen in de laagste impactklasse zonder dat dit om onevenredig veel toezichtinspanning vraagt.

3 Kernelementen toezichtaanpak

3.1 De toezichtaanpak op hoofdlijnen

Op hoofdlijnen ziet de toezichtaanpak er als volgt uit:

1. Voorafgaand aan de uitvoering van de risicoanalyse worden instellingen jaarlijks ingedeeld in een impactklasse. Iedere impactklasse kent een eigen intensiteit van het toezicht (Zie Box 1). De impact klassen zijn een vertaling van de opgestelde Verklaring Risico Tolerantie Toezicht. Daarin staat centraal dat het doel van toezicht is om het risico op en de impact van een falende instelling te beperken en niet om dit te allen tijde te voorkomen.
2. Het basisprogramma (BP) vormt het startniveau aan toezichtwerk en -betrokkenheid en wordt altijd uitgevoerd voor instellingen in de 'basis' impactklassen (I1, I2, I3). Het BP heeft als doel om het risicoprofiel van een instelling te identificeren en vast te stellen.
3. Het risicogebaseerde programma (RP) omvat de activiteiten die gericht zijn op verdieping en mitigatie (V&M). Verdieping heeft tot doel om de risico's die in het BP worden geïdentificeerd nader te onderzoeken. Mitigatie heeft tot doel te hoge risicoscores van een instelling weer binnen de grenzen van de risicotolerantie van toezicht te brengen.

3.2 Verklaring van Risico Tolerantie Toezicht

Gegeven het feit dat toezichtcapaciteit schaars is maken wij keuzes in de uitvoering van onze toezichttaak. Uitgangspunt hierbij is dat wij onze toezichtmiddelen effectief inzetten om de risico's te adresseren die een impact hebben op de stabiliteit

en betrouwbaarheid van individuele instellingen en op het financiële stelsel als geheel. Hiermee geven we invulling aan onze missie om te werken aan vertrouwen.¹ Om de betrouwbaarheid van het financiële stelsel te borgen zetten wij ons in voor solide financiële instellingen die in staat zijn hun verplichtingen na te komen (prudentieel toezicht) en integere financiële instellingen die zich gedragen conform wet- en regelgeving en de maatschappelijke betamelijkheidsnormen (integriteits-toezicht).

Belangrijk is dat instellingen toezeggingen aan hun klanten nakomen. Toezicht verkleint de kans dat een instelling in moeilijkheden komt, maar kan dit nooit garanderen. Dit komt terug in de Verklaring van Risicotolerantie Toezicht (VRTT) (Zie Box 1). De VRTT werkt consistent door in de onderdelen van de methodologie. De keuzes die gemaakt worden in de inzet van onze toezichtmiddelen reflecteren de VRTT en verantwoorden de toezichtintensiteit.

3.3 Impactklassen

De onder toezicht staande instellingen worden jaarlijks voorafgaand aan de risicoanalyse ingedeeld in impactklassen. Hoe groter de impact van soliditeits- of integriteitsproblemen bij onder toezicht staande instellingen op het vertrouwen in het financiële stelsel, des te hoger de impactklasse waarin ze worden ingedeeld. De kans dat een probleem zich voordoet bij een instelling, wordt bij de indeling in de impactklassen buiten beschouwing gelaten.

¹ Vanuit juridisch perspectief houdt DNB, samen met de AFM, toezicht op de naleving van de Wet op het financieel toezicht (Wft), de Pensioenwet (Pw), de Wet verplichte beroepspensioenregeling (Wvb), de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) en verder op de Wet toezicht trustkantoren 2018 (Wtt 2018), en de Sanctiewet 1977(Sw) en alle daaruit voortvloeiende nadere regels.

Box 1 Verklaring Risicotolerantie van Toezicht

Met haar toezicht draagt DNB bij aan het publieke belang van een stabiel en betrouwbaar financieel stelsel, waarin solide financiële instellingen hun diensten op een integere wijze verlenen. De toezichthouders van DNB doen dit door onder andere het toetsen van bestuurders, verlenen van vergunningen en erop toezien dat instellingen betrokkenheid bij financieel-economische criminaliteit voorkomen. Ook controleren zij of instellingen financieel solide zijn, zodat deze, ook als het economisch tegenzit, kunnen voldoen aan hun verplichtingen. Hierbij is het cruciaal om, waar mogelijk, transparant te zijn over de gemaakte toezichtkeuzes. DNB streeft naar openheid over haar risicohouding en de gemaakte keuzes om haar taken als toezichthouder te kunnen vervullen.

Een stabiel en betrouwbaar financieel stelsel is gebaat bij het vertrouwen van het publiek in financiële instellingen om hun verplichtingen na te komen en integer te handelen. DNB zet haar beschikbare toezichtcapaciteit daar in, waar de grootste prudentiële en integriteitsrisico's worden gesignaleerd. De intensiteit van het toezicht neemt toe naarmate de negatieve impact van deze risico's op het vertrouwen groter is. De grootte van de impact wordt bepaald door de schaal van de activiteiten van een financiële instelling, de mate waarin risico's zich door het financiële stelsel verspreiden en de maatschappelijke functie van een instelling. Dit laatste aspect geldt zeker voor de financiële diensten die voorzien in inkomenszekerheid en waarbij de verzilvering van gemaakte beloftes pas in de verre toekomst ligt.

DNB onderkent dat instellingen kunnen falen. Als toezichthouder heeft DNB geen tolerantie voor het onvoldoende beheersen van prudentiële en integriteitsrisico's door financiële instellingen. Financiële instellingen hebben als poortwachter een maatschappelijke verplichting, die neergelegd is in een wettelijke taak met potentieel strafrechtelijke implicaties, om de betrokkenheid bij financieel-economische criminaliteit te voorkomen. Een voldoende beheersing van prudentiële en integriteitsrisico's is echter geen garantie dat dit in alle gevallen het falen kan voorkomen. Hiermee geeft DNB aan dat het doel van toezicht is om het risico op en de impact van een falende instelling te beperken en niet om dit te allen tijde te voorkomen. DNB is zich er terdege van bewust dat het falen van een financiële instelling de stabiliteit van het financiële stelsel in gevaar kan brengen en dat dit kan leiden tot zorgen over de betrouwbaarheid van het financiële systeem. DNB accepteert weliswaar het risico dat een financiële instelling kan falen, maar deze tolerantie neemt af naarmate de impact op het financiële stelsel en de maatschappij groter is. DNB werkt als resolutieautoriteit – waar nodig – samen met Europese resolutieautoriteiten aan het opstellen van afwikkelingsplannen bij financiële instellingen.

Figuur 1

Gegeven de verschillen in de wettelijke kaders wordt bij de indeling van instellingen in impactklassen onderscheid gemaakt tussen prudentiële en integriteitsimpactklassen. De instellingen worden, afhankelijk van de grootte van de impact, standaard ingedeeld in de impactklasse 1, 2 of 3. Daarnaast kent de toezichtmethodologie ook twee uitzonderingsklassen, namelijk impactklasse 1X en impactklasse 3F. In de impactklasse 1X worden instellingen en activiteiten ingedeeld, ten aanzien waarvan DNB slechts beperkte toezichtbevoegdheden heeft.²

De indeling in de prudentiële impactklasse hangt onder meer af van de omvang van de activiteiten, de nationale systeemrelevantie van een instelling en de maatschappelijke functie van de activiteiten. De indeling in de integriteit impactklasse hangt af van de zwaarte van de poortwachtersfunctie en het risico op financiële of imago-schade in geval van integriteitsfalen.

Om ervoor te zorgen dat instellingen altijd in de juiste categorie zijn ingedeeld, wordt jaarlijks de indeling van instellingen in impactklassen geactualiseerd. Indien een instelling een wijziging van vergunning aanvraagt of anderszins een wijziging ondergaat, zoals sterke groei, wordt beoordeeld of een tussentijdse bijstelling van de indeling nodig is.

Hoe de eerder geformuleerde risicotolerantie tot uitdrukking komt in impactklassen wordt in tabel 1 weergegeven. Naarmate de impactklasse, en daarmee ook de impact van potentiële risico's op het vertrouwen, groter is neemt de risicotolerantie af en is het toezicht intensiever. Wel dient daarbij te worden opgemerkt dat zich situaties kunnen voordoen, waarin de hieronder genoemde toezichtinspanning per impactklasse de VRTT niet exact hoeft te reflecteren.

² Als aanvulling op dit criterium worden eenmanspensioenfondsen, spaarfondsen en pensioenfondsen die in liquidatie zijn en CWO aan DNB heeft gemeld ook in 1X ingedeeld.

Tabel 1 Relatie VRTT en impactklassen

	Impact op vertrouwen	Tolerantie voor risico op falen ³	Toezichtinspanning
Impactklasse 1	Laag	Acceptatie van het risico op falen	Adaptief toezicht <ul style="list-style-type: none"> ■ DNB onderkent dat door deze aanpak risico's buiten het zicht kunnen blijven. ■ Alleen individueel contact als daar aanleiding voor is. ■ De duur en de omvang van mitigatie bij verhoogde risico's is beperkt vergeleken met hogere impactklasse.
Impactklasse 2	Medium	Lage acceptatie van het risico op falen	Actief toezicht <ul style="list-style-type: none"> ■ Lage acceptatie dat risico's, die niet uit de beschikbare data blijken, gemist kunnen worden. ■ Periodiek contact met de instelling om risico's te identificeren, ook als hier geen aanleiding voor is vanuit de rapportages. ■ De duur en de omvang van verdiepend onderzoek en mitigatie bij verhoogde risico's is ruimer dan bij de laagste impactklasse.
Impactklasse 3	Hoog	Minimale acceptatie van het risico op falen	Proactief toezicht <ul style="list-style-type: none"> ■ Minimale acceptatie dat DNB risico's mist. ■ Intensief toezicht met reguliere onderzoeken om minder voor de hand liggende risico's te identificeren. ■ Onmiddellijke actie bij verhoogde risico's met mogelijk arbeidsintensieve instrumenten.

³ De tolerantie voor falen kan afwijken indien er sprake van een systeemrisico waarbij meerdere instellingen tegelijk het risico lopen om te falen.

Tabel 1 illustreert wat de impactklassen op hoofdlijnen betekenen voor de toezicht-inspanning. De methodologie onderkent dat er instellingen zijn die vanuit prudentieel toezicht veel toezichtinspanning vragen, terwijl zij voor het integriteitstoezicht een lagere prioriteit hebben. Het omgekeerde is ook het geval: hogere prioriteit vanuit het integriteitstoezicht en relatief minder toezichtinspanning op het prudentieel vlak. En uiteraard zijn er instellingen die vanuit beide toezichtperspectieven een vergelijkbare inspanning vragen.

In aanvulling op tabel 1 geldt dat de intensiteit van het toezicht toeneemt indien op basis van het risicoprofiel van een instelling daarvoor aanleiding is. De toezicht-intensiteit is dan gekoppeld aan het risicoprofiel van de instelling, en in mindere mate aan de impactklasse. Dit wordt nader uitgewerkt in paragraaf 5.

3.4 Basisprogramma

Elke impactklasse kent een eigen basisprogramma aan toezichtwerk en betrokkenheid. Het BP heeft als doel om het risicoprofiel van een instelling te identificeren en vast te stellen. Het BP maakt gebruik van eenzelfde methodiek voor alle onder toezicht staande instellingen, om consistent te zijn en om onderlinge vergelijkingen te kunnen maken.

Voor alle instellingen geldt een basisniveau aan toezicht. Het basisniveau is echter niet hetzelfde voor elke impactklasse. Toezicht moet wel zijn afgestemd op de omvang, de complexiteit en, bovenal, de risico's van financiële instellingen (proportioneel toezicht). In dat licht is het BP voor instellingen in een lagere impactklasse kleiner, waarbij de toezichtintensiteit wordt opgeschaald als (er signalen zijn dat) een instelling risico's loopt die buiten de risicotolerantie van toezicht vallen. In dat geval

zullen er aanvullende toezichtactiviteiten in het risicogebaseerde programma worden uitgevoerd (zie paragraaf 5).

3.4.1 Risicotaxonomie

De risicotaxonomie vormt de basis voor het vaststellen van het risicoprofiel van een instelling. De risicotaxonomie bestaat uit vijf risicogebieden, die vervolgens zijn uitgesplitst naar in totaal 17 risicocomponenten.⁴ Op die manier wordt beoogd om op een logische en overzichtelijke wijze te communiceren over het vastgestelde risicoprofiel van een instelling. Macro-risico's, sector-risico's en nieuwe risico's worden, waar mogelijk, vertaald in risicoscores van de risicocomponenten waarop ze impact hebben.

In de toezichtmethodologie wordt onderscheid gemaakt tussen risiconiveau en risicobeheersing.

- a. Risiconiveau: de hoeveelheid risico die een instelling loopt gegeven de interne en externe omgeving waarin een instelling opereert alsook de door de instelling genomen mitigerende maatregelen.
- b. Risicobeheersing: De maatregelen die een instelling neemt om risico's te beheersen. De beoordeling van risicobeheersing is in eerste instantie erop gericht om na te gaan of de opzet, het bestaan en de werking van risicobeheersing van een instelling voldoet aan de gestelde toezichtnormen, en daarnaast of de huidige beheersingsomgeving in lijn is met de grootte en complexiteit van het risiconiveau.

Per risicocomponent wordt een automatische risiconiveauscore en een automatische risicobeheersingsscore berekend. Voor de risicocomponenten van het risicogebied 'bedrijfsmodel en strategie' geldt dat alleen automatische risiconiveauscores worden

⁴ De toezichthouder kan – beargumenteerd - ervoor kiezen om een risicocomponent niet te scoren en vast te stellen als deze niet of slechts zeer beperkt relevant is voor een instelling.

Figuur 2 Risicotaxonomie Basisprogramma

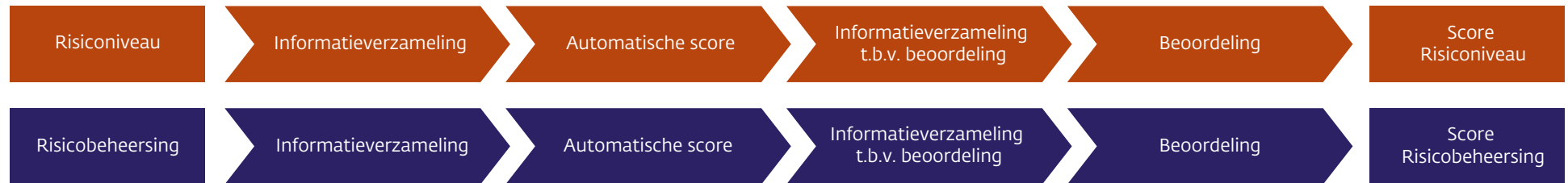
berekend. Voor risicomanagement⁵ (onder het risicogebied 'governance, gedrag en cultuur en risicomanagement') wordt alleen een risicobeheersingscore berekend.

Het scoren en beoordelen van de 17 risicocomponenten volgen een vast stramien en bestaan uit vier verschillende fases. Deze fases zijn grafisch weergegeven in Figuur 3 en worden hieronder nader toegelicht.

1. De eerste stap betreft informatieverzameling om automatische risicoscores te kunnen berekenen. Het gaat hier om de informatie die instellingen vooraf periodiek en gestandaardiseerd aanleveren, zoals reguliere financiële rapportages, vragenlijsten ingevuld door de instelling of door de toezichthouder en externe databronnen. Daarnaast kan de toezichthouder gebruik maken van sectorbrede analyses in het BP. De diepgang van en de hoeveelheid aan verkregen informatie kan per impactklasse verschillen. Wel is er een bepaald basisniveau aan informatieverzameling voor alle instellingen rekening houdend met de sector waarin ze zich bevinden.

⁵ Risicomanagement betreft een algemene beoordeling van de operationele en organisatiestructuur van de instelling, het algehele kader voor risicobeheersing en risicobeheer en de technische architectuur die het kader en de praktijk voor risicobeheer ondersteunt. De beoordeling omvat drie hoofdaspecten: (i) het kader voor interne governance van de instelling; (ii) het risicobeheerkader en de risicocultuur van de instelling; en (iii) de risico-infrastructuur, interne gegevens en rapportage van de instelling. Risicomanagement heeft een breed perspectief om de algemene organisatorische competentie en capaciteit van een instelling te beoordelen. Dit omvat niet de gedetailleerde beoordeling van de beheersingsmaatregelen voor de specifieke risicocomponenten op het terrein van integriteit, prudentiële risico's en kapitaal. Voor elk van deze risicocomponenten wordt afzonderlijk de risicobeheersing beoordeeld. Met deze definitie wordt aangesloten bij de definitie zoals door het SSM wordt gehanteerd.

Figuur 3 Vier fasen voor het scoren en beoordelen van de risicocomponenten

2. De automatische risiconiveauscores volgen uit actuele waardes van de vooraf gedefinieerde kwantitatieve indicatoren per risicocomponent. De indicatoren worden afgezet tegen de vooraf voorgeschreven grenswaarden en criteria en worden samengevoegd tot een risiconiveauscore. Op die manier wordt de consistentie en de onderlinge vergelijkbaarheid van risiconiveauscores bevorderd. Voor het berekenen van de automatische risicobeheersingsscores kunnen verschillende scoringsvormen worden gebruikt. Dit kan bestaan uit scoremodellen op basis van kwantitatieve indicatoren, maar ook het uitvoeren van een compliance controle op basis van een vragenlijst behoort tot de mogelijkheden. Nadat automatische risiconiveau- en risicobeheersingsscores per risicocomponent zijn berekend, volgt een periodieke beoordeling van deze scores door de toezichthouder. De toezichthouder heeft de mogelijkheid om het risicobeeld dat volgt uit automatische scores aan te passen. De beoordeling volgt twee stappen.
3. Voor de beoordeling van automatische risiconiveau- en risicobeheersingsscores baseert de toezichthouder zich op de beschikbare informatie, zoals reguliere rapportages, audit rapporten en de informatie uit de verdiepende risicoanalyses in het risicogebaseerde programma (van voorgaande jaren) uitgevoerd door DNB. Voor deze beoordeling kan ook aanvullende informatie ingewonnen worden uit onder meer beleidsrapportages en interne rapporten van onder toezicht staande instellingen. In sommige gevallen kan het voeren van een gesprek met de

- instelling nodig zijn. De diepgang en frequentie waarmee informatie wordt verzameld neemt toe naarmate de impactklasse hoger is. Voor instellingen in de laagste impactklasse zal in hogere mate op de geautomatiseerde scores worden gevaren dan bij instellingen in de hoogste impactklasse het geval is.
4. Op basis van de vorige stap beoordeelt de toezichthouder de scores. Voor de uniformiteit van het toezicht is het belangrijk dat alleen goed gemotiveerd kan worden afgeweken van de automatische score.

Uiteindelijk worden de risiconiveau- en risicobeheersingsscore – volgens een vast rekenschema – samengevoegd in een risicocomponentscore.

3.4.2 Vaststellen risicoprofiel

Naast een periodieke beoordeling van de automatische scores per risicocomponent, vindt ook periodiek een vaststelling van het risicoprofiel plaats. Een overkoepelende score beschouwt alle risico's van een instelling en heeft tot doel om te beoordelen hoe intensief de toezichtactiviteiten in het risicogebaseerde programma zullen zijn. Dit is van belang omdat de meeste risico's op elkaar inwerken en de verschillende soorten toezichtmaatregelen ook onderling verband houden. Bij grotere en complexere instellingen is het belangrijk om dit in overweging te nemen omdat het holistische beeld van het risicoprofiel anders kan zijn dan de som van de verschillende risico-

componenten. Een overkoepelende score wordt apart vastgesteld voor integriteits- en prudentieel toezicht.

De uitkomsten van het basisprogramma aangevuld met de eventuele vervolgacties in het risicogebaseerde programma (zie paragraaf 5) worden in het toezichtplan opgenomen. De resultaten en de toezichtplanning worden met instellingen in I2 en I3 gecommuniceerd en besproken. Voor instellingen in I1 worden de resultaten gecommuniceerd, alleen vindt in de regel geen gesprek plaats.

3.5 Risicogebaseerd programma

Het risicogebaseerde programma (RP) omvat de activiteiten die gericht zijn op *verdieping* en *mitigatie* (V&M). Verdieping heeft tot doel om de risico's die in het BP worden geïdentificeerd nader te onderzoeken. Mitigatie heeft tot doel te hoge risicoscores van een instelling weer binnen de grenzen van de risicotolerantie van toezicht te brengen. Naar gelang de aard en omvang van het risico en/of het niet normconforme gedrag⁶ kan het mitigatietraject gepaard gaan met interventie en handhaving (met inzet van ECIH).

Aan de start van een RP kunnen verschillende redenen ten grondslag liggen. In de eerste plaats geven de risicomponentscores uit het BP aanleiding om over te gaan tot een RP. Daarnaast kunnen onverwachte ontwikkelingen en/of toezicht-incidenten, die nog niet verwerkt zijn in de risicomponentscores, een trigger vormen voor het RP. In de laatste plaats kunnen macro-ontwikkelingen (sectoraal of systeem breed), die nog niet in risicomponentscores verwerkt zijn, nopen tot een RP.

Het oordeel van de toezichthouder is leidend bij de keuze welke V&M activiteiten ingezet moeten worden. Om de schaarse toezichtmiddelen effectief en efficiënt in te

zetten, geeft het RP aan welke V&M activiteit bij een bepaalde impactklasse/risicoscore als eerste overwogen moeten worden. Leidend beginsel hierbij is dat alleen een zwaarder instrument wordt ingezet indien vastgesteld is dat een lichter instrument niet voldoende effectief is. Bij een lage impactklasse is, in lijn met de risicotolerantie van toezicht, de inzet van V&M activiteiten beperkter in omvang en duur.

Annex 1 benoemt diverse instrumenten die in het RP kunnen worden ingezet. In het algemeen geldt dat bij dezelfde risicomponentscore verdiepende toezicht-instrumenten intensiever zijn naarmate instellingen in een hogere impactklasse zitten. Voor mitigerende toezichtinstrumenten geldt dat bij de hoogste risicomponentscore alle instrumenten beschikbaar zijn voor alle instellingen ongeacht de impactklasse.

⁶ Niet normconform gedrag, zoals inadequate beheersing, leidt tot verhoogde risico's, die potentieel een bedreiging vormen voor soliditeit en/of integriteit van een instelling. Om de risico's te mitigeren kan het mitigatietraject gepaard gaan met de inzet van interventie en handhaving (zie paragraaf 6.1).

Annex 1 Voorbeelden van toezichtinstrumenten doorlopend en overig toezicht

Basisprogramma

Toezichtplanning	Opstellen en communiceren van een toezichtplan voor een onder toezicht staande instelling. Dit omvat daarom, waar relevant, ook de communicatie met de instelling over het toezichtplan.
Data preparatie en verstrekking	Opvragen van reguliere en overige toezichtdata bij instellingen, datakwaliteit verbeteren en data weergeven/verstrekken. Dit omvat niet de beoordeling van deze data met als doel om de naleving van eisen en afspraken door een individuele instelling vast te stellen.
Vaststellen risicoprofiel	Opstellen en challengen van (automatische) risicoscores, indien nodig herijken van risicoscores op basis van de inschattingen van de toezichthouder.
Reguliere toezichtgesprekken	Reguliere gesprekken met instellingen die ongeacht geïdentificeerde risico's gevoerd worden. Dit omvat niet gesprekken die worden gevoerd in de context van andere activiteiten, zoals toezichtplanning.
Beoordelen kwalitatieve rapportages	Beoordelen van kwalitatieve rapportages aangeleverd door een instelling, waaronder risk management rapporten, compliance rapporten, internal audit rapporten, ORSA/ERB/ICAAP/ILAAP en notulen directie/RvC.
Beoordelen kwantitatieve rapportages	Beoordelen van kwantitatieve rapportages van individuele instellingen, waaronder financiële kwartaalrapportages.
Beoordelen recovery en resolution plannen	Beoordelen van recovery en resolution plannen aangeleverd door instellingen.
Vaststellen kapitaal- of liquiditeitsbesluit	Vaststellen van een kapitaal of liquiditeitsbesluit volgend op de beoordeling van kwalitatieve of kwantitatieve rapportage, bijvoorbeeld als onderdeel van de SREP.
Interne/externe afstemming toezichtaanpak	Afstemming van de toezichtaanpak voor specifieke instellingen, waaronder binnen de context van de Toezichtraad, ECB Supervisory Board, colleges of crisis management groups. Dit omvat ook voorbereidende werkzaamheden, briefings en coördinatie direct gerelateerd aan deze gremia.
Sectorbrede analyse	Opstellen en beoordelen van analyses betreffende een specifiek onderwerp of risicogebied, uitgevoerd ten behoeve van meerdere onder toezicht staande instellingen.

Verdiepende risico-identificatie in het risicogebaseerd programma

Risico-identificerend gesprek	Initiële gesprekken die met een instelling worden gevoerd, in aanvulling op de reguliere gesprekken als onderdeel van het basis-programma, om een beter beeld te krijgen van één of meer specifieke risico's. Dit kunnen ook gesprekken met de accountant en of adviseurs van de instelling zijn.
Deep dives	Diepgaand desktop onderzoek inzake een specifieke instelling om een bepaald risico beter in kaart te brengen.
Thematische onderzoeken/sector brede analyses (SBA)	Onderzoek gericht op een specifieke thema, uitgevoerd bij meerdere instellingen, naar aanleiding van een veranderende omgeving of een behoefte om een risico beter in kaart te brengen.
On-sites	Uitvoeren van diepgravende toezichtonderzoeken bij instellingen ter plekke, gericht op specifieke onderwerpen of thema's bij een individuele instelling of een aantal instellingen.
Stress-test	Het uitvoeren van scenario-analyses om de robuustheid van een instelling op specifieke onderdelen te testen in stress situaties.
Kennisdeling sectorexpertise	Verstrekken van informatie en het geven van trainingen betreffende specifieke risico's of risicogebieden aan collega's of andere toezichthouders.

Mitigatie in het risicogebaseerd programma

Mitigatiegesprekken en - brieven	Gesprekken met of brieven aan een specifieke instelling, met als doel om één of meer van de geïdentificeerde risico's te mitigeren.
Seminars en ronde tafels	Interactie met één of meer specifieke instellingen op basis van geïdentificeerde aandachtsgebieden of risico's, met als doel om gedragsverandering te bewerkstelligen door met hen over de toezichtaanpak te praten die betrekking heeft op deze risico's of aandachtsgebieden.
Mitigatieplannen (RMPs) opstellen en uitvoeren	Het opstellen van een plan om één of meer van de geïdentificeerd risico's bij een specifieke instelling te mitigeren, met een meetbaar beoogd resultaat als doel, alsook de uitvoering van de geplande werkzaamheden en monitoring van de voortgang. Indien het te mitigeren risico dusdanig materieel is en een gerede kans op een handhavingsmaatregel aan de orde is, dan is interventie/handhaving aan de orde.

Interventie en Handhaving

Interventiestrategie opstellen en uitvoeren

Bepalen van de interventiestrategie, inclusief de inzet van handhavingsmaatregelen, om de specifieke zorgelijke situatie en/of niet normconform gedrag te adresseren en te mitigeren

Formele handhavingsmaatregelen

- Opleggen aanwijzing om een specifieke gedragslijn te volgen
- Aanstellen van een curator of special administrator
- Last onder dwangsom
- Boetes
- Hertoetsing van een bestuurder, commissaris en andere beleidsbepalers of functionarissen
- Vergunningintrekking

Informele handhavingsmaatregelen

- Normoverdragend gesprek
 - Waarschuwingsbrief
-

